

Khi nói hay nhắc đến nước Đức hoặc Đức thì Hàn, người Việt chúng ta thường nghĩ đến một quốc gia cũng chính và đức biết, cũng bị chia đôi như Việt Nam. Một bên là Cộng Hòa Liên Bang Đức (gọi nôm na là BRD hay Tây Đức) và Nam Hàn, phía bên kia là DDR (Cộng Sản Đông Đức cũ) và Bắc Hàn. Trước Đức thì Hàn vẫn còn bị chia đôi, hai quốc gia Việt Nam và Đức đều đã thống nhất đất nước.

Như chúng ta biết, Việt Nam sau khi Hiệp Định Gene được ký kết thì bị chia đôi từ 1954. Miền Nam theo chế độ Việt Nam Cộng Hòa do cố TT Ngô Đình Diệm lãnh đạo và miền Bắc thì theo chế độ nghĩa Cộng Sản, với danh xưng Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa do Hồ Chí Minh cầm đầu.

Trong khi đó thì Đức bị chia đôi sớm hơn sau khi nhà đức tài Hitler bị các cộng đồng quốc đánh bại và do từ cộng đồng Nga, Mỹ, Anh và Pháp kiểm soát. Đầu tiên đòi hỏi và xếp đặt của Anh Pháp và Mỹ, Tây Đức hay Cộng Hòa Liên Bang Đức (BRD) được thành lập ngày 24.5.1949. Cuộc bầu cử quốc hội BRD lần đầu tiên được tổ chức vào ngày 14.8.1949. Ba đảng CDU, CSU và FDP liên minh thành lập chính phủ và Konrad Adenauer được bầu lên làm vị thủ tướng đầu tiên của Tây Đức ngày 15.09.1949. Nga cũng đầu vạ, sau đó thì vùng Nga chiếm đóng cũng cho thành lập một quốc gia theo chế độ nghĩa Cộng Sản, DDR vào ngày 7.10.1949, rồi khuôn theo đường lối của Nga Xô, dưới sự lãnh đạo của Ulbricht, mãi tới năm 1971 mới bị Honecker thay thế cho đến khi Honecker tổ chức trở lại khi DDR bị sụp đổ. Mọi nước đều có quốc kỳ và quốc ca riêng từ nay thì hai nước Việt Nam trở lại 1975.

Cuộc chiến tranh lạnh giữa các cộng đồng quốc, một bên gồm Anh Pháp Mỹ và bên kia là Nga vẫn đã có từ sau 1945 như hậu quả của chiến tranh thế giới lần thứ hai và BRD và DDR.

Như mọi người biết, chế độ chuyên chế vô sản và ngăn chặn dân tìm cách trốn khỏi Đông Đức (DDR) để sang Tây Bá Linh hay Tây Đức, Cộng Sản Đông Đức, dưới sự điều hành và kiểm soát của cảnh sát và quân đội nhân dân, DDR đã cho xây bức tường ngăn cách hai bên Đông-Tây Bá Linh mà người Việt mình hay gọi là bức tường ô nhiễm vào năm 1963! Dù vậy, vẫn có nhiều người dân DDR vì không chịu nổi sự kiểm soát của Cộng Sản (CS) đã tìm cách vượt hàng rào kẽm gai, vượt qua bức tường ô nhiễm để tìm tự do. Một số ít may mắn trốn thoát.

Nhưng đã sao bất kể như thế bất cứ ai tù hay bị bắt thì “giải phóng vùng đất cấm” giải phóng như số phận như người người Việt Nam từ Bắc, trước 1975 muốn tìm cách vượt qua vĩ tuyến 17 để vào Nam tìm tự do, trước khi Nam Việt Nam (NVN) sụp đổ CS cũng chỉ có thể.

Tuy nhiên, sau hơn 40 năm theo chủ nghĩa CS, dẫu có sự chệch lệch của đàn anh Nga Xô, CS Đông Đức, mặt thì đã được xem như là thiên đàng của các nước CS vốn bị sắp đặt! Điềm khác nhau rồi được biết là so với VN thì sự phân chia Đông Đức (DDR cũ) và từ đó đã phân sự thống nhất nước Đức gần như không đáng kể! Ngược lại, ở VN, trong suốt 21 năm sau bị chia đôi cho đến khi thống nhất, miền Bắc luôn tìm cách xâm chiếm NVN bằng vũ lực do các đàn anh Cộng Sản Tàu, Nga và Đông Âu cung cấp, giúp đỡ gây nên chiến huynh đệ tương tàn mà CS miền Bắc đã thành công, đã phân sự thống nhất đất nước ngày 30.4.1975.

*Nguyên nhân DDR sắp đặt, đã phân sự thống nhất Đức

.... Trong mắt chúng ta, hầu như ai cũng nghĩ rằng khi mà Cộng Sản đã ngó trộm đâu đó rồi thì đừng mong gì đến chuyện lật đổ CS được! Nhưng trên đời này chuyện gì là tuy nhiên cũng nên thiên đàng CS Đức đã bị xóa tên, chuyện mà chuyện gì ngó đến! Nguyên nhân là vì đàn anh Nga Xô vĩ đại đã có ý định muốn cái từ được ngó lại chính trộm Nga vào giữa thập niên 90.

Người đầu tiên có khuynh hướng này là ông Michail Gorbatschow, chủ tịch nhà nước kiêm Tổng bí thư Đảng CS Nga. Vì muốn cứu vãn sự đổ vỡ của Cộng Hòa Liên Bang Xô Viết nên Nga đã từ bỏ quyền thống trị của họ đối với các nước CS Đông Âu nhằm dẫu có sự chệch lệch của Nga thì bị y giết. Và xa hơn nữa, Gorbatschow lại muốn thả lỏng, làm việc chung với các nước thuộc khối Tây Âu hơn xưa nay nên từ đó đã mở đường các phong trào dân chủ tại các nước Đông Âu ra mắt công khai hoạt động. Hung Gia Lợi (Ungarie) bắt đầu từ từ hất vào tháng 5.1989, theo nên mặt là hàng giết như hàng bị từ từ sang sát. Vào tháng 11.1989, Hung đã hoàn toàn mở toang ranh giới nước mình với các quốc gia Tây Âu và kể từ thời điểm này, hàng người dân Đông Đức đã đi qua cửa ngõ Hung Gia Lợi, vượt biên sang Tây Đức tìm tự do.

Song song với làn sóng vượt biên tìm tự do từ DDR (Đông Đức) ngày càng lên cao, các phong trào dân chủ đòi nghị chế và chính quyền CS tại Đông Đức cũng lên mạnh mẽ thêm. Dân DDR và những người đòi kháng thu thuế giá trị gia tăng, văn nghệ sĩ v.v... đã mạnh dạn xuống đường và công khai lên tiếng đòi hỏi, đòi điểu kiện và chính quyền CS được ngưng nghiêm, điển hình là các cuộc biểu tình rầm rộ tại thành phố Leipzig vào dịp kỷ niệm 40 năm thành lập CS Đông Đức, ngày 07.10.1989, đã làm cho CS Đông Đức đi bại (Fiasko). Bên cạnh sự từ chối kỷ niệm của chính quyền CS, nhu cầu biểu tình lên cao chính phủ đã xảy ra tại nhiều nước từ DDR. Cấp lãnh đạo CS Đông Đức đâm ra bối rối, họ không còn kiểm soát nổi tình hình.

19 năm Đức thống nhất: Nhìn ngược lại lịch sử để nhìn về tương lai

Tác Giả: Lê Hoàng Thanh

Thứ Ba, 30 Tháng 12 Năm 2008 06:10

Tổng bí thư Erich Honecker đã phải từ chức vào ngày 18.10.1989, bất đầu cho sự sụp đổ chế độ CS Đông Đức.

Tổng bí thư kém, Egon Krenz không thể bình thường hóa lại được tình trạng xáo trộn ở DDR vì những hạn chế của nhà nước đối với quần chúng, những người từng bị kìm kẹp trong suốt 40 qua, không còn nữa. Cuối cùng, toàn Bộ Chính Trị đảng CS Đông Đức (SED) từ chức vào ngày 08.11.1989.

Chiều ngày 09.11.89, bức tường ô nhục Đông Bá Linh bị phá, mở tung ra và chuyển những người Đức thống nhất khỏi thủ thiếp này không còn ai có thể ngăn cản nữa!

Ý định muốn thống nhất nhanh chóng của hai nước Đức đã được thể hiện qua kết quả cuộc bầu cử từ do bầu cử đại diện dân biểu nhà nước vào ngày 18.3.1990. Liên danh “Liên minh cho những người Đức”, chủ trương muốn thống nhất với Cộng Hòa Liên Bang Đức, đã thắng cử một cách rõ ràng.

Tân chính phủ của Đông Đức, dưới sự lãnh đạo của Chủ Tịch Nhà Nước Lothar de Maiziere liền bắt tay ngay vào chuyển đổi liên quan đến việc thống nhất nước Đức. Ngày 19.5.1990, một hiệp ước về kinh tế, tiền tệ và xã hội được ký kết. Bởi vì hệ thống kinh tế Đông Đức (DDR) không cho phép cải tiến nên Đông Đức đành chấp nhận hệ thống kinh tế của Tây Đức (BRD) vào ngày 01.7.1990. Ít lâu sau, hai bên thống nhất với nhau về hiệp ước thống nhất tại Bá Linh. Trước khi chấm dứt thống trị, Hội đồng nhà nước Đông Đức trong một phiên họp đặc biệt vào ngày 23.8.1990 đã bầu quy định chấp thuận cho Đông Đức gia nhập vào Geltungsbereich des Grundgesetzes (xin tạm dịch là Luật cơ bản có giá trị cho khu vực) vào ngày 03.10.1990, lý do là nếu không có sự đồng ý của tổ chức đang kiểm soát Tây Bá Linh lúc đó thì chuyển thống nhất nước Đức không thể nào thực hiện được.

Ngay sau khi chính đàn anh Nga Xô mới cũng không thể ngăn cản sự thống nhất của 2 nước Đức DDR (Đông Đức) và BRD (Tây Đức) từ cộng đồng Anh, Pháp, Nga và Mỹ (những quốc gia đã chiếm thống Đức trong đời thế chiến) đành phải chấp nhận giới pháp thống nhất hai nước Đức vào tháng 2.1990 sau một phiên họp với hai nước “BRD và DDR”, được gọi là phiên họp “2 cùng 4”. Những điều kiện để thống nhất được quy định trong hiệp ước vào ngày 12.09.1990 và thủ thiếp này, Đức được trao trả lại quyền tự trị!

Tãi Bã Linh, đêm 03.10.1990, hàng ngàn người Đức đã xuống đường vui mừng sự thống nhất nước Đức, sau hơn 40 năm bị chia đôi. Ngày hôm sau, 663 đại biểu của Quốc Hội Tây Đức (BRD) và Hội Đồng nhà nước Đông Đức (DDR) họp chung tại nghị viện (Reichstag). Lần đầu tiên kể từ năm 1933, cuộc bầu cử đại diện chung cho toàn nước Đức tại Quốc hội xảy ra vào ngày 02.12.1990.

Đảng CDU, dưới sự lãnh đạo của Helmut Kohl, lúc đó là Thủ Tướng của Tây Đức (BRD), đã thống nhất một cách rõ ràng và ngày 17.01.1991, Helmut Kohl (CDU) được bầu lên làm Thủ Tướng, và Thủ Tướng đầu tiên của một nước Đức thống nhất, không Cộng Sản!

*Nhớ những câu chuyện về Đức

Vì quá vui mừng nước Đức bắt gặp được thống nhất nên Helmut Kohl và chính phủ do CDU cầm quyền lúc bấy giờ không nhận thấy những khó khăn do CS Đông Đức để lại sau hơn 40 năm áp đặt chế độ chuyên chính vô sản tại đây, nhất là trên bình diện kinh tế, nên Tây Đức đã thả lỏng một cách đáng sợ do CS Đông Đức để lại vì vậy tình trạng kinh tế của Tây Đức, từ một cường quốc trên thế giới, đã xuống dốc một cách đáng kinh ngạc chỉ vài năm sau đó. Số vốn đầu tư gia nhập của các nước CS Đông Âu và đàn anh vĩ đại Nga Xô cũng theo chân Đông Đức sụp đổ sau đó thì người dân Đông Đức có phần may mắn hơn và nhập vào số tài trợ không ngừng của Tây Đức nên sau gần 15 năm thống nhất, đời sống của dân Đông Đức không còn chênh lệch với dân bên Tây Đức bao nhiêu.

Tây Đức hàng năm đã đổ không biết bao nhiêu tiền Đức Mã để giúp cho dân chúng thu hẹp vùng CS cũ, trên nhiều phương diện: từ việc cải thiện các hãng xe, sửa chữa và xây dựng nhà cửa, đường sá, cầu cống v.v... Ngoài ra, để cải thiện đời sống nghèo khổ bên phía Đông, chính quyền Helmut Kohl trước đây vì cần tài chính nên phải sử dụng các biện pháp tăng thu, công nhân viên Tây Đức phải xuất hiện giúp đỡ đảng hợp (Solidaritätätsbeitrag) bên Đông Đức. Một điểm khác biệt cách biệt so với VN dựa theo các tài liệu tôi được đọc là VN từ những năm ba bốn năm nhăm sáu cùng hòa thành phần tốt hơn và tiêu tốn số tiền mà họ nghĩ rằng còn gì đâu đó của kinh tế quốc dân thì Tây Đức trái lại, ngay sau khi thống nhất họ đã ban hành đối với DDR, một đồng tiền mới đó không có giá trị gì nhiều so với đồng Đức Mã với tỷ lệ 1:1, giúp cho dân DDR, không phân biệt họ là đảng viên, con ông cháu cha hay dân thường gì cả bằng tiền nhiên có tiền, rồi sau đó dân DDR với số tiền “trả cho” lại còn xây nhà hay mua xe đôi khi còn ngon lành hơn những người dân bên phía Tây.

Trong khi dân miền Nam VN thì bị đánh thuế tiền số tiền mà họ làm nhiều gia đình mất hết cả tài

Sau khi chiến thắng, dân DDR đã đưa hàng triệu người tị nạn trên mặt đất và trên biển làm cho dân chúng vùng CS cũ hoảng hốt, kinh tế sau chiến tranh DDR mới bắt đầu khá lên. Đó là chưa nói đến chuyện dân Tây Đức được biết không mang hận thù dân Đông Đức sau khi thống nhất. Dù sao theo nhu cầu tài liệu của Đức và các phóng viên báo chí từ các nước Âu Mỹ, Đức không thù dân cùng chủng tộc! Cũng có vài vị kiến nghị xin các đồng viên bỏ chức hay bỏ ngành để tránh khi dân DDR tìm cách vượt biên tị nạn ở nước ngoài sang Tây Bá Linh tìm tự do như người bỏ chức và kiến nghị nào cũng có luật sư bào chữa.

Lý do rất đơn giản, luật pháp Đức rất coi trọng quy định làm người. Hiện Pháp Đức đã quy định một cách rõ ràng: “Nhân phẩm con người bất khả xâm phạm”. Vì thế không có chuyện đem hàng loạt đồng viên hay quân cán chính thời DDR cho đi học tập cải tạo hay tị nạn giam, tẩy não (ngoại trừ thời Đức quốc Xã). Ngay cả Tổng bí thư cuối cùng của DDR, ông Egon Krenz cũng bỏ đi ra tòa và chấp nhận tù và nay đã được khoan hồng trả tự do. Không những thế chính những tay trùm mặt với DDR, từng sát hại bao nhiêu dân DDR vô tội cũng bỏ đi ra tòa án xét xử một cách công khai, có luật sư bào chữa. Ngay cả những đồng viên hay tay chính trị gia gốc thời DDR giờ cũng thoải mái tham chính như Gysi hay Bisky v.v... chẳng hạn. Đó, sự khác biệt giữa DDR và Việt Nam sau khi thống nhất hôm nay ra sao! Chẳng kể chuyện đồng nghiệp PDS, hầu như thân của đồng nghiệp Cộng Sản Đông Đức cũng được tự nhiên hoạt động trên chính trường Đức không gặp mặt khó khăn nào, họ hiện đã và đang ngồi tại Quốc Hội hay nghị viện Đức với những chức vụ Nghề sĩ mà chẳng bị chính phủ Đức làm khó dễ. Ngay cả những nước CS thuộc khối Đông Âu cũ như Ba Lan, Tiệp, Hung gia Lợi, Ru Ma Ni v.v... cũng không có xảy ra những vụ tị nạn giam rùm rộ hay thù địch đồng viên, cảnh sát, quân đội và tay sai của chính quyền CS cũ, ngoài những vụ án lẻ tẻ. Những người CS ngày xưa họ vẫn được lập hội lập đảng ra tranh cử với những đồng phái dân chủ để lập mặt cách tự nhiên. Thậm chí họ được quy định tiếp tục tuyên truyền chống thuyết CS vẫn đã là thời và ai còn nghe theo đó là chuyện riêng của người đó, dựa trên tinh thần tự do tư tưởng và dân chủ mà họ phải chấp nhận vì nhân dân muôn thủa. Nói chung, nhân dân các quốc gia này, dân DDR cũ chẳng muốn có mặt để sống yên ổn, bình đẳng như nhau, có đầy đủ các quyền tự do, được sống an lành không còn bị kìm kẹp hay muốn đi đâu thì đi không phải lo sợ bị theo dõi, ai làm nấy ăn v.v... Khi nào thì giới lãnh đạo VN chúng ta mới nhìn ra được cái rổ của vẫn để để cho dân Miền Nam nói riêng và dân VN nói chung có được một cái hội đồng tự như BRD đã thực hiện cho dân Đức và DDR?

... Tóm lại, trong suốt thời gian qua mặt đất Tây Đức đã chấp nhận được biết bao nhiêu tị nạn của và công sức nhằm mục đích nâng cao đời sống, nền kinh tế và kinh tế DDR những cho đến nay chính quyền Đức nói chung đã không được sự chấp thuận và không được san bằng lợi ích kinh tế và tài chính và kinh tế do CS Đông Đức để lại sau 40 năm thống trị trong một khoảng thời gian 15 năm sau khi nước Đức thống nhất được, kể từ ngày 03.10.1990! Nhìn ngược lại lịch sử để nhìn về tương lai. Việt Nam kể từ khi chiến tranh chấm dứt NVN đưa đến sự thống nhất ngày 30 tháng 4.1975, thời gian lâu gặp đôi so với Đức những VN nói chung vẫn còn ế ẩm, chưa quan tâm đến mặt đất và mặt đất: kinh tế, tự do, nhân quyền v.v... Nếu không có nguồn tài liệu do những người tị nạn CS và những người VN được nhà nước cho phép xuất khẩu lao động từ hội đồng giới và không hiểu tình hình kinh tế VN còn đi đâu?

Nhưng ngược lại có trách nhiệm đối với dân chúng VN hãy bỏ vài phút, bình tâm nhìn sang DDR, khối Đông Âu và khối Liên Hiệp Nga cũ thì rõ. Dân DDR nói riêng đâu ai bỏ quê hương xã hội đi lánh nạn tránh Tây Đức đâu. Họ đâu có rời bỏ DDR như VN đã làm chọn đổi ngả theo giặc và hàng triều người bị bắt khổ hiếp nguy hiểm tìm kiếm ngả thoát biên giới bị bắt? Họ an tâm ở quê hương xã hội cũ. Một khi mà người dân được quyền tự do kinh doanh, tự do ngôn luận, tự do hành động và phát triển... nói chung có đời sống hoàn toàn tự do dân chủ thì họ mới có hứng thú làm việc và mới đóng góp tích cực vào sự phát triển kinh tế và phát triển quốc gia được. Người đi, nếu làm mà chọn đổi gì hết thì họ sẽ thấy đổi là chuyển rời từ đời sống cũ và đây là lý do DDR và Tây Đức khác biệt nhau một trời một vực trên tất cả mọi phương diện.

Tôi còn nhớ có lần tình cờ được nói chuyện với một gia đình đến từ Đông Bá Linh vào cuối thập niên 70, họ đã nói với tôi: “Nhưng ông thấy đó qua Tivi và báo chí, hiện tại khiếp nạn ở DDR đâu đâu cũng treo cờ đỏ có búa liềm, ngay cả tại những nhà ga U-Bahn như... nếu ngày mai họ có cờ mới hay có thể treo cờ Xanh thì ông sẽ thấy ngay mọi người đều treo cờ Xanh”. Lúc đó tôi hoài nghi vì mấy ai ngờ những 20 năm sau tôi mới nghiệm ra là đúng và thấy là nói của gia đình kia hoàn toàn đúng. Dân DDR đã từ bỏ thiên đàng xã hội chủ nghĩa, đã vượt bỏ và dứt bỏ Cộng Sản trong chốc lát và đã đập đổ bỏ các tổ chức ôn hòa của họ vì họ muốn nhìn thấy ánh sáng tự do, chứ vì trong tiềm thức họ từ lâu rồi muốn được sống thoải mái không bị kiểm soát, muốn đi đâu chơi gì ai cũng hay dò xét dè dặt một xã hội dân chủ thật sự! Một số ao ước được thoải mái hơn nhưng chỉ chờa một phát ra thôi. Khi những yêu cầu khách quan cho phép, họ không chờn chờn, nếm trải ngay thời cơ và làm sụp đổ cái thiên đàng xã hội chủ nghĩa DDR vốn đã được những đàn em CS không ngừng lợi dụng trong một kho tàng thời gian rất ngắn.

Qua đó chúng ta học được những gì?

Chúng tôi trầm tư nghĩ, nhưng gì mà một cá nhân, một tổ chức không hay chờa làm được, chúng ta có thể làm được nếu biết hợp quần gây sức mạnh, đi theo hình như ở Ba Lan, DDR, khối Đông Âu cũ... Những người được tài năng từ khối Đông Âu đã bỏ lại quê hương xã hội cũ để đi tìm kiếm một xã hội mới, một quê hương mới, một đất nước mới, một Ukraina, một nước Nga mới lòng người họ những người họ bỏ quê hương cũ và cuộc sống chính quyền thân Nga bỏ quê hương cũ họ từ bỏ quê hương cũ và đi Libanon, nguyên cả một chính quyền họ có khuynh hướng theo nước Xy Ri (Syrien) đã phải từ chối sau những cuộc biến động chính trị chính quyền rời rạc rời rạc, không ngừng nghỉ của dân chúng. Lý do Trung Cộng đã phải tìm cách sa thải những tay chân của mình đang cầm quyền ở Hồng Kông cũng bắt đầu từ sự chọn đổi của người dân. Nhưng tình hình đó thì cũng dễ thấy từ quan trọng của sức mạnh quần chúng. Các nước được tài còn lại từ trước cũng có ngày sẽ bị đảo lộn khi dân chúng đang bị kiểm soát đến nỗi họ đã xảy ra trong quá khứ ở Chile hay tại Á Châu, Phi Luật Tân và tại Đông Âu nói chung, DDR nói riêng vào cuối thập niên 80 như chúng

19 năm Đc thng nh t: Nhìn ng i i nghĩ đ n ta

Tác Giả: Lê Hoàng Thanh
Thứ Ba, 30 Tháng 12 Năm 2008 06:10

ta bi t.

Hy vng ngày y s chng còn bao xa n a đ i v i nhng n c còn đc tài đng tr đ dân chúng nhng quc gia này s m đ c có m t cu c s ng đ y đ nhn quy n, t do và dân ch nh Đng Âu và DDR.